



בש"פ 2492/20 - סיף אל דין זועבי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2492/20

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

העורר: סיף אל דין זועבי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת מיום
7.4.2020 (כב' השופטת ת' נסים שי) ב-
מ"ת 50401-03-20

תאריך הישיבה: כ"ה בניסן התש"ף (19.04.20)

בשם העורר: עו"ד עלאאלדין עתאמנה
בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

החלטה

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו ירי בנשק (שתי יריות) לעברו של המתלונן ממרחק של כחמישים מטר בעוד המתלונן עומד בכניסה לבניין שבו הוא מתגורר בנצרת. הירי המיוחס לעורר הוא על רקע סכסוך בינו ובין המתלונן, והוא התרחש ביום 4.3.2020 בסמוך לשעה 16:30. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו.

בדיון שהתקיים בפני בית המשפט המחוזי ביום 1.4.2020 השמיעו באי כוח הצדדים באריכות את טיעוניהם בסוגיית הראיות לכאורה. בהחלטה שניתנה ביום 7.4.2020 קבע בית המשפט כי אמנם מדובר בראיות נסיבתיות ואולם המארג הראייתי שהוצג הוא בעוצמה כזו המבססת קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר. ומשכך, ממילא קיימת עילת מעצר משעסקין בעבירת נשק ובנסיבות שתוארו בכתב האישום, כאשר מתווסף לכך עבר פלילי לא מבוטל שבגינן ריצה העורר תקופות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. בהמשך לכך קבע בית המשפט כי הכלל בעבירות נשק הוא מעצר עד תום ההליכים, אלא בנסיבות חריגות שלדבריו לא מתקיימות במקרה דנן. על כן גם לא ראה בית המשפט

עמוד 1



לבחון חלופה תוך שהעיר שממילא החלופה שהוצעה, חלופת מעצר בעפולה, לא הוצעה כחלופה קונקרטית וכבר מטעם זה לא נבחנה. בסופו של דבר הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. מכאן הערר שלפני.

עיקר הערר נסב על הטענה בדבר חולשת הראיות לנוכח סתירות שנטען שנתגלו בהודעות של הנחקרים בפרשה. ועוד נטען לאפליה ביחס לאחד בשם ואסים שאין חולק שאף הוא נכח בזירה ונהג ברכב כשלצדו יושב העורר בעת שהגיעו יחדיו למקום שבו התרחש האירוע נושא כתב האישום. לבסוף טען בא כוח העורר גם למצב החירום השורר במדינה, שלטענתו יש להתחשב בו בעת הזו בבוא בית המשפט לשקול בקשת מעצר עד תום ההליכים.

באת כוח המשיבה מצידה תמכה בהחלטה נושא הערר. לדבריה הגם שקיימות סתירות בהודעות שנגבו בקשר לפרשה, המארג הראייתי בכלל מצביע על העורר כמי שירה לעברו של המתלונן ולא ואסים כטענת בא כוח העורר. בהקשר זה הרחיבה באת כוח המשיבה והבהירה מדוע לנוכח חומר החקירה לא הוגש כתב אישום נגד ואסים וזאת בשל קשיים ראייניים. עוד עמדה באת כוח המשיבה על מסוכנותו של העורר, ועל כך שלא ניתן לאיינה אלא במעצר מאחורי סורג ובריח.

לאחר שמיעת טיעוני באי כוח הצדדים נחה דעתי כי דין הערר להידחות. בא כוח העורר בטיעונו ממחזר למעשה טענות שהעלה בפני בית המשפט המחוזי, ואשר קיבלו מענה בהחלטתו תוך התייחסות מפורשת ומפורטת לסתירות בהודעות הנחקרים. ובשורה התחתונה מצא בית המשפט כי מכלול הראיות מקים תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה הקושרת את העורר למיוחס לו בכתב האישום. קביעות אלה מקובלות עליי. בא כוח העורר טוען ל"שכל ישר" ו"מסקנות הגיוניות" שאינן תומכות לגישתו עם המסקנות שאליהן הגיע בית המשפט המחוזי. אינני שותפה להערכות אלה, גם אם לא אכחד שקיימות תהיות וסתירות שבוודאי ידרשו ליבון ובירור במשפט עצמו. אשר לעניין חלקו של ואסים בפרשה, הסבריה של באת כוח המשיבה והפנייתה לקושי הראייתי שעולה בעניינו יש בהם משום מענה מספק לצורך שלב זה של הדיון.

אשר למסוכנותו של העורר, מדובר בביצוע ירי אל עבר המתלונן לאור יום, בליבה של עיר, והדברים מדברים בעד עצמם. יוסף לכך עברו הפלילי של העורר שבגינו ריצה מאסרים בפועל; וכן העובדה שהעורר נעלם לאחר הירי ולא התייצב לחקירה במשך זמן לא מבוטל אף שידע כי הוא מבוקש, שיש בה כשלעצמה לחזק את הראיות נגדו, ומעבר לכך מעלה גם חשש להימלטות מהדין. הכלל בעבירות נשק בנסיבות שתוארו הוא מעצר עד תום ההליכים, ולא ראיתי סיבה לחרוג מכלל זה במקרה הנדון.

בהינתן כל האמור, דין הערר להידחות, ויאמר כי משבר הקורונה שבו מצויה המדינה הוא אמנם שיקול בבוא בית המשפט לשקול כיום מעצרו של אדם, ואולם איננו שיקול בלעדי ובנסיבות המקרה איננו גובר לעת הזאת על המסוכנות הנשקפת מן העורר.

ניתנה היום, כ"ה בניסן התש"ף (19.4.2020).


